

Nászta Katalin

más fülkében

szóval, megöregedtem
lassul a kéz, az ész, magam el alig érem
fejben a végén volnék és az elején battyogok
tervek sorjáznak, de
álmaimba tolakodnak a rablók
játékkedvem szegik
ólomsúly fog vissza mikor repülnék
és ég az ég!
álremények hazug hurrája bosszant
mióta szólt a fáma
nem illik öregékhez e hit!
húzd be nyakad, már ma!
örülj a csoszogásnak, annak, hogy látsz még!
ne vágyakozz többre, egyszer jössz világra!
tekint le rám a hegyről
fiatal fölénye ránt le álmaim magasából
némán elaggok
összeköt még életünk szerelvénye
egy vagonban utaztunk
csak más fülkében